Zintegrowany Rejestr Kwalifikacji

Kwalifikacja - podgląd

Nazwa kwalifikacji

Edukowanie na rzecz bioróżnorodności

Skrót nazwy

Edukator bioróżnorodności

Rodzaj kwalifikacji

kwalifikacja cząstkowa

Poziom PRK/ERK

6

Krótka charakterystyka kwalifikacji, obejmująca informacje o działaniach lub zadaniach, które potrafi wykonywać osoba posiadająca tę kwalifikację

Osoba posiadająca kwalifikację samodzielnie przygotowuje i prowadzi działania edukacyjne na rzecz bioróżnorodności oraz może inicjować i wspierać działania na rzecz bioróżnorodności podejmowane przez społeczności lokalne oraz wszelkie inne grupy i osoby. Posługuje się wiedzą dotyczącą bioróżnorodności i wykorzystuje ją w edukacji w kontekście współczesnych wyzwań. Wskazuje możliwe rozwiązania przeciwdziałające utracie bioróżnorodności, jakie można podjąć lokalnie. Posługuje się literaturą fachową oraz aktami prawnymi i dokumentami o charakterze strategicznym dotyczącymi bioróżnorodności. Potrafi odnieść je do problemów w skali lokalnej i globalnej. Wyjaśnia, dlaczego bioróżnorodność jest ważna i co utrata bioróżnorodności znaczy dla różnych grup interesariuszy. Wskazuje związki między utratą bioróżnorodności a zmianą klimatu. Dostrzega i przedstawia utratę bioróżnorodności jako problem przyrodniczy, etyczny i moralny, a także problem międzypokoleniowy, zdrowotny, gospodarczy, jak i zagrożenie bezpieczeństwa, w tym bezpieczeństwa żywnościowego,. Upowszechnia dobre praktyki i przykłady działań na rzecz zachowania i odbudowania bioróżnorodności. Przygotowuje i przeprowadza działania edukacyjne na rzecz bioróżnorodności w zmiennych, nie w pełni przewidywalnych warunkach. Na podstawie planu lub scenariusza przygotowuje i prowadzi działania dostosowane do wymagań odbiorców, środowiska lokalnego, aktualnych warunków itp. Podsumowuje działania oraz pozyskuje informację zwrotną od uczestników. Propaguje postawy wzajemnego poszanowania między uczestnikami. Buduje podmiotowe relacje z uczestnikami działań edukacyjnych i komunikuje się z nimi w sposób sprzyjający aktywnemu zdobywaniu wiedzy. Tworzy warunki do budowania więzi z przyrodą. Przygotowuje działania edukacyjne z należytą starannością, aby odbyły się w sposób bezpieczny dla ich uczestników. Dba o dobrostan napotkanych organizmów. Osoba posiadająca kwalifikację jest zmotywowana do własnego rozwoju, doskonalenia warsztatu pracy i zdobywania aktualnych informacji w zakresie ochrony bioróżnorodności. Może znaleźć zatrudnienie w centrach edukacji ekologicznej, stowarzyszeniach i fundacjach, uniwersytetach ludowych, zarządach zieleni, lasach miejskich i państwowych, parkach krajobrazowych i narodowych, instytucjach realizujących projekty edukacji ekologicznej. Może również samodzielnie podejmować współpracę z różnymi partnerami, m. in. przedsiębiorcami, społecznościami

lokalnymi i instytucjami.

Orientacyjny nakład pracy potrzebny do uzyskania kwalifikacji [godz.]

420

Grupy osób, które mogą być zainteresowane uzyskaniem kwalifikacji

Uzyskaniem kwalifikacji mogą być szczególnie zainteresowane: - osoby odpowiedzialne za wdrażanie strategii UE w zakresie bioróżnorodności, - osoby wdrażające założenia i cele Europejskiego Zielonego Ładu, - pracownicy i właściciele gospodarstw rolnych, - osoby pracujące w agroturystyce i ekoturystyce, - doradcy rolnośrodowiskowi, - edukatorzy w ośrodkach edukacji ekologicznej, - pracownicy NGO, - pracownicy zarządów zieleni, parków krajobrazowych, parków narodowych i lasów państwowych, - pracownicy instytucji kultury i urzędów gminy, - nauczyciele, - studenci i absolwenci kierunków przyrodniczych, rolniczych, ogrodniczych, pedagogicznych, artystycznych i technicznych, absolwenci szkół branżowych i techników kształcący się w zawodach związanych z rolnictwem, ogrodnictwem, architekturą krajobrazu i ochroną środowiska, - pracownicy ogrodów społecznościowych w miastach, - przewodnicy turystyczni, - osoby zajmujące się zawodowo powstrzymywaniem utraty bioróżnorodności, - osoby, które rozpoczynają lub biorą udział w projektach na rzecz odbudowy bioróżnorodności i ochrony środowiska, - animatorzy społeczni, liderzy społeczni - osoby o bardzo wysokich kompetencjach pracy ze społecznością lokalną, którzy chcą podejmować działania społeczne na rzecz bioróżnorodności. - osoby posiadające wiedzę, umiejętności i kompetencje wskazane w efektach uczenia się, chcące formalnie je potwierdzić, - osoby związane z sektorem budowlanym - architekci, urbaniści, inżynierowie środowiska, architekci krajobrazu, itd.

Wymagane kwalifikacje poprzedzające

Opis

Kwalifikacja pełna z IV poziomem Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Lista

W razie potrzeby warunki, jakie musi spełniać osoba przystępująca do walidacji

Osoba przystępująca do walidacji musi wykazać się prowadzeniem działań na rzecz czynnej ochrony przyrody, takich jak działania edukacyjne, animacyjne lub doradcze, angażujących innych ludzi, odpowiednio udokumentowanych, np. za pomocą relacji fotograficznej (minimum 5 zdjęć) lub aktywnych linków lub relacji w mediach społecznościowych oraz krótkiego opisu tych działań i ich efektów (maksymalnie 200 słów). Możliwe jest przedstawienie innej formy udokumentowania ww. działań, na przykład przez raporty, publikacje, scenariusze, referencje lub nagrody.

Zapotrzebowanie na kwalifikację

Konsensus naukowy jest jednoznaczny − stoimy w obliczu planetarnego kryzysu środowiskowego (IPBES 2019, Bradshaw i in. 2021, IPCC 2021, Lynas i in. 2021). Rozrost cywilizacji oraz postępująca zmiana klimatu powodują gwałtowny zanik bioróżnorodności, z czym wiąże się utrata możliwości podtrzymywania zaawansowanych form życia (IPBES 2019). Mimo to, wciąż nie doceniamy wyzwań związanych z zapewnieniem zrównoważonej przyszłości (Bradshaw i in. 2021). Będąca odpowiedzią na obecną sytuację biosfery, Unijna Strategia na rzecz

Bioróżnorodności 2030 (Komisja Europejska 2020) stanowiąca zasadniczy element Europejskiego Zielonego Ładu (Komisja Europejska 2019), postawiła przed nami ambitny cel odbudowy bioróżnorodności, m. in. poprzez objęcie ochroną 30% powierzchni kontynentu i jego mórz, zwiększanie roli rolnictwa ekologicznego oraz wspierających bioróżnorodność elementów krajobrazu na użytkach rolnych, odwrócenie spadku liczby zapylaczy, przywrócenie 25 000 km rzek naturalnego przepływu, zmniejszenie zużycia pestycydów o połowę oraz posadzenie 3 miliardów drzew do 2030 roku. Podjęcie tych działań oznacza radykalną zmianę w sposobie gospodarowania przestrzenią i zasobami przyrodniczymi. Taka zmiana nie nastąpi bez zakrojonej na szeroką skalę i dogłębnej edukacji społeczeństwa. Jednym z celów zawartych w Polityce Ekologicznej Państwa 2030 jest „rozwijanie kompetencji (wiedzy, umiejętności i postaw) ekologicznych społeczeństwa", a jednym z działań jest „prowadzenie kompleksowej edukacji ekologicznej". Kompleksowa edukacja ekologiczna musi uwzględniać w szczególności zagadnienia dotyczące ochrony i odbudowy bioróżnorodności w teorii i praktyce. Tymczasem, zgodnie z podstawą programową w szkole podstawowej w klasach V-VIII prowadzona jest jedna lekcja biologii tygodniowo. Jedynie część zagadnień programu biologii to treści środowiskowe. Brakuje zajęć praktycznych i wzmacniania doświadczenia, szkoły nie stwarzają sytuacji wychowawczych (np. pokazujących, że ekologia i troska o bioróżnorodność są czymś "normalnym" i praktykowanym na co dzień), brakuje przy nich przestrzeni do bezpośredniego kontaktu z przyrodą i obserwacji zjawisk. Ponadto, układ lekcji w szkole tradycyjnej nie sprzyja wyjściom w teren w ramach lekcji biologii, a dla wielu dzieci edukacja przyrodnicza kończy się na poziomie szkoły podstawowej. Osoby kształcone w takich realiach zatracają kontakt z przyrodą (Olejak 2021). Nie znając i nie rozumiejąc bioróżnorodności, trudno działać na rzecz ochrony przyrody (Domka 2001). Złą sytuację pogorszyła pandemia COVID-19 ograniczając wyjścia w teren i rówieśnicze relacje. Pandemia pogłębiła problemy zdrowia psychicznego uczniów w polskich szkołach - gorzej psychicznie czuje się ok. połowa uczniów szkół. Młodzież szkolna skarżyła się m.in. na brak żywego kontaktu z rówieśnikami i przyjaciółmi (80%), niewychodzenie z domu (62%), nudę (50%), przeciążenie materiałem szkolnym (63%), że izolacja może trwać bardzo długo (73%) (Plebańska i in. 2020). Jednocześnie, coraz więcej badań wskazuje na kluczową rolę kontaktu dzieci z otaczającą przyrodą w całym procesie ich rozwoju (Louv 2014). W tym znaczeniu edukacja o bioróżnorodności jest też odpowiedzią na dwie społeczne bolączki: coraz większą izolację od przyrody (opisane w literaturze pojęcie syndromu deficytu natury) i ograniczenie ruchu fizycznego od najmłodszych lat. Ok. 74% dzieci na Wyspach Brytyjskich, a nasze obserwacje pokazują, że podobnie jest w Krakowie i Warszawie, spędza mniej czasu na zewnątrz niż więźniowie na spacerniaku, tzn. mniej niż 1 godzinę dziennie (wytyczne ONZ dla więźniów brzmią: „co najmniej godzinę ćwiczeń na świeżym powietrzu dziennie"). Brytyjskie badania pokazały też, że dzieci spędzają dwa razy więcej czasu grając na tabletach niż na zabawie na dworze (Harvey 2016). Konsekwencją niedostatecznej świadomości przyrodniczej ukształtowanej w dzieciństwie i w toku edukacji specjalistycznej są późniejsze decyzje zawodowe niekorzystne dla przyrody i zachowania bioróżnorodności, powodujące np. zanikanie drzew i całych alei, zanikanie z krajobrazu oczek wodnych, osuszanie torfowisk, przerywanie ciągłości ekologicznej rzek. Jest to skutkiem planowania inwestycji z niedostatecznym uwzględnieniem usług ekosystemowych zapewnianych przez funkcjonujące elementy dzikiej przyrody oraz niefachowej realizacji inwestycji. Z drugiej strony, coraz większa świadomość społeczna kryzysu bioróżnorodności i zmiany klimatu przekłada się na zainteresowanie zagadnieniami bioróżnorodności w coraz większych kręgach grup zawodowych oraz społeczności lokalnych. W Polsce wzrasta liczba miejsc prowadzących edukację ekologiczną / przyrodniczą. Są to różnego rodzaju i rozmiaru inicjatywy, prowadzone zarówno przez samorządy i ich jednostki, jak i przez organizacje pozarządowe i podmioty prywatne. Aktywne w tym obszarze są także Lasy Państwowe. Korzystając z dofinansowania UE na lata 2017-2021 powstało dużo obiektów infrastruktury wspierających edukację w tym obszarze. Przykładem inwestycji o skali regionalnej

jest Mazurskie Centrum Bioróżnorodności i Edukacji Przyrodniczej w Urwitałcie, liczne bazy edukacyjne przy parkach krajobrazowych w całej Polsce. Przykładem rozrostu lokalnej organizacji pozarządowej jest Stowarzyszenie Eko-Inicjatywa z siedzibą w Kwidzynie, w którym powstało nowoczesne zaplecze z ogrodem. Rocznie z warsztatów Stowarzyszenia korzysta co najmniej 5000 osób, a bardzo duże zainteresowanie szkół i przedszkoli, rodzin oraz seniorów, grup zarówno lokalnych, jak i z daleka, wskazuje, że Stowarzyszenie mogłoby przyjąć ich więcej lub kreować więcej inicjatyw. Ograniczeniem rozwoju działalności jest niewystarczająca liczba osób do pracy – przygotowanych do podjęcia działań edukatora. Jest to szerszy problem obecny w małych miejscowościach nieakademickich (na podstawie rozmów na forum pomorskich organizacji pozarządowych i parków krajobrazowych). Wyzwaniem jest zapewnienie środków finansowych na zatrudnienie edukatorów, ale w nowej perspektywie finansowej UE środki takie będą się pojawiać, zarówno wprost na edukację, jak i jako niezbędny element projektów twardych. Fundusze będą dostępne także z ramienia Wojewódzkich Funduszy Ochrony Środowiska, p. np. Program Regionalnego Wsparcia Edukacji Ekologicznej (https://wfos.gdansk.pl/program-dla-edukacji-ekologicznej/). Istotnym jest, aby osoby prowadzące edukację w tym obszarze robiły to fachowo, a osoby które już to robią, włączyły do wachlarza zagadnień bioróżnorodność. Innym przykładem jest zainteresowanie miejskimi mikrowyprawami oraz spacerownikami po terenach o dużej roli w zachowaniu bioróżnorodności miast, realizowanymi przez wiele organizacji zajmujących się edukacją ekologiczną, np. Fundację Dzieci w Naturę. Problematyka ochrony bioróżnorodności i edukacji ekologicznej staje się powoli dostrzeganym problemem i wyzwaniem edukacyjnym także w środowiskach religijnych (np. Caritas Polska), angażujących się na tym polu w odpowiedzi na ekologiczną encyklikę Laudato si' – na co wskazują akcje i wydane publikacje, współfinansowane m.in. przez publiczne instytucje finansowe, jak Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (np. Jakubowski i in. 2021). Na zapotrzebowanie zawodu edukator bioróżnorodności wskazują też projekty takie, jak projekt aktywnej edukacji ekologicznej np. „Bioróżnorodność — bogactwo Wsi" realizowany przez Fundację Ziemia i Ludzie, przy wsparciu NFOŚiGW (2021-2024). Unijne fundusze w perspektywie finansowej 2022- 2027 duży nacisk kładą na bioróżnorodność w kontekście nowych inwestycji gminnych. Brakuje jednak wiedzy i świadomości decydentów nt. bioróżnorodności i rozwiązań ją wspomagających, co może być barierą w pozyskiwaniu tych funduszy. Na poziomie województw (EFRR - programy operacyjne Fundusze Unijne dla poszczególnych województw) dedykowane są środki wprost na bioróżnorodność, które cieszą się bardzo małym zainteresowaniem ze strony samorządów z powodu słabego zrozumienia zagadnienia. Działania na rzecz bioróżnorodności powinny być realizowane na różnych poziomach – od lokalnego po globalny. Dlatego edukator bioróżnorodności może znaleźć zatrudnienie w instytucjach i organizacjach zarówno lokalnych (np. samorządów, lokalnych organizacji pozarządowych), jak i na szczeblu unijnym. Poza tym bioróżnorodność jest zagadnieniem interdyscyplinarnym, a wzrastająca świadomość społeczna w tym zakresie, otworzy dopiero rynek pracy dla specjalistów tej dziedziny w różnych branżach. Wsparcia edukatora bioróżnorodności będą potrzebowali animatorzy społeczni, liderzy społeczni, którzy będą chcieli zaktywizować mieszkańców do działania na rzecz bioróżnorodności. W związku z dużym strumieniem funduszy unijnych na rzecz bioróżnorodności i adaptacji do zmiany klimatu tworzone będą, i są już planowane, projekty, w których znajdą zatrudnienie edukatorzy bioróżnorodności. Odpowiedzią na obecne i prognozowane zapotrzebowanie, jest niniejsza kwalifikacja. Potwierdzenie posiadanych umiejętności w ramach proponowanej kwalifikacji przez m.in. rolników czy pracowników społecznych, będzie sprzyjało rozwojowi innowacyjnych, ale też ekologicznych działań na rzecz osób z grup zagrożonych wykluczeniem społecznym. Opis kwalifikacji powstaje w odpowiedzi na pilne potrzeby zmian społecznych i gospodarczych, które odwróciłyby proces zanikania bioróżnorodności. Wymaga to zmiany postaw ludzi i nie nastąpi bez zakrojonej na szeroką skalę i dogłębnej edukacji społeczeństwa. Stąd potrzeba edukatorów – osób, które równolegle do formalnego systemu edukacji w Polsce będą tworzyć przestrzeń do

poznawania i rozumienia przyrody, a także będą zachęcać ludzi do działania na rzecz zachowania bioróżnorodności. Przed tego typu edukacją często stawiane są cele związane właśnie z wprowadzeniem zmiany, polegającej na szybkim wykorzystaniu zdobytej wiedzy, np. wprowadzeniu zmian we własnym życiu lub uruchomienie działań społecznych. Z tego powodu Edukator na rzecz bioróżnorodności często będzie realizować swoje cele poprzez kreowanie sytuacji edukacyjnych w społeczności lokalnej, poprzez uruchamianie projektów, co zbliża do funkcji animatora społecznego. Jednak nie jest dosłownie animatorem społecznym. Podobnie, jak animator społeczny może stosować metody edukacji w działaniu (action learning), a jeśli posiada takie kompetencje, przyjmować także inne role animatora społecznego. Jednak nie jest warunek obligatoryjny. Edukator bioróżnorodności może realizować cały wachlarz działań edukacyjnych - zarówno w postaci krótkich form jednorazowo skupiających uczestników i nie wymagających monitorowania zmiany społecznej, jak i w formie cykli szkoleniowych, projektów, długofalowych działań społecznych. Może wykorzystywać różne narzędzia i metody pracy, np. wyprawy terenowe, gry i zabawy edukacyjne, eksperymenty, prezentacje, wykłady, itp. Działania edukacyjne może kierować do wszystkich możliwych grup odbiorców, np. może działać w ramach edukacji formalnej, edukacji prowadzonej przez JST, czy przez inne instytucje o charakterze publicznym, jak Lasy Państwowe czy Parki Narodowe. Może kierować działania edukacyjne do dzieci i młodzieży, do turystów, do grup specjalistów z różnych dziedzin. Edukator bioróżnorodności może realizować swoje cele poprzez kreowanie sytuacji edukacyjnych w społeczności lokalnej, co zbliża go do funkcji animatora społecznego, jednak nie jest dosłownie animatorem społecznym. Podobnie, jak animator społeczny, może stosować metody edukacji w działaniu (action learning). Spis literatury: Bradshaw CJA, Ehrlich PR, Beattie A, Ceballos G, Crist E, Diamond J, Dirzo R, Ehrlich AH, Harte J, Harte ME, Pyke G, Raven PH, Ripple WJ, Saltré F, Turnbull C, Wackernagel M, Blumstein DT. 2021. Underestimating the Challenges of Avoiding a Ghastly Future. Front. Conserv. Sci. 1: 615419. doi: 10.3389/fcosc.2020.61541 Domka L. 2001. Dialog z przyrodą w edukacji dla ekorozwoju. Wyd. Naukowe PWN. Warszawa-Poznań. Harvey F. 2016. Three-quarters of UK children spend less time outdoors than prison inmates – survey. The Guardian (https://www.theguardian.com/environment/2016/mar/25/three- quarters-of-uk-children-spend-less-time-outdoors-than-prison-inmates-survey) IPBES 2019. Global assessment report on biodiversity and ecosystem services of the Intergovernmental Science-Policy Platform on Biodiversity and Ecosystem Services. Brondizio ES, Settele J, Díaz S, Ngo HT (redaktorzy). IPBES secretariat, Bonn, Germany, 1148 ss. doi.org/10.5281/zenodo.3831673 IPCC 2021. Climate Change 2021: The Physical Science Basis. Contribution of Working Group I to the Sixth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change. Masson- Delmotte V, Zhai P, Pirani A, Connors SL, Péan C, Berger P, Caud N, Chen Y, Goldfarb L, Gomis MI, Huang M, Leitzell K, Lonnoy E, Matthews JBR, Maycock TK, Waterfield T, Yelekçi O, Yu R, Zhou B (redaktorzy). Cambridge University Press, Cambridge, United Kingdom and New York, NY, USA, 2391 ss. doi:10.1017/9781009157896. Jakubowski K., J. Kajzer-Bonk, Łaciak M. 2021. Bioróżnorodność wokół nas. Caritas Polska (https://laudatosi.caritas.pl/wp-content/uploads/2021/09/Opracowanie-7-Bioroznorodnosc-wokol-nas_Laudatosi.pdf) Komisja Europejska 2019. Europejski Zielony Ład. Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów. Bruksela (https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/european-green-deal_pl) Komisja Europejska 2020. Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030. Przywracanie przyrody do naszego życia. Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Bruksela (https://environment.ec.europa.eu/strategy/biodiversity-strategy-2030_pl) Louv R. 2014, Ostatnie dziecko lasu. Jak ocalić nasze dzieci przed zespołem deficytu natury. Wyd. Relacja, Warszawa Lynas M, Houlton BZ, Perry S. 2021. Greater than 99% consensus on human caused climate

change in the peer-reviewed scientific literature. Environ. Res. Lett. 16: 114005. doi:10.1088/1748-9326/ac2966 Olejak K. 2021. Edukacja ekologiczna to suma wiedzy, postaw i umiejętności. Klub Jagielloński. 19.02.2021 (https://klubjagiellonski.pl/2021/02/19/edukacja-ekologiczna-to-suma-wiedzy-postaw-i-umiejetnosci/) Plebańska M., Szyller A., Sieńczewska M. 2020. Raport - edukacja zdalna w czasach Covid-19. Podsumowanie wyników badania Wydziału Pedagogicznego Uniwersytetu Warszawskiego. Warszawa (https://kometa.edu.pl/biblioteka-cyfrowa/publikacja,941,edukacja-zdalna-w-czasach-covid-19-raport-z-badania). Por. też Łoskot M. 2020. Poepidemiczne problemy zdrowia psychicznego uczniów. Głos pedagogiczny. Nr 119 (https://www.glospedagogiczny.pl/artykul/poepidemiczne-problemy-zdrowia-psychicznego-uczniow)

Odniesienie do kwalifikacji o zbliżonym charakterze oraz wskazanie kwalifikacji ujętych w ZRK zawierających wspólne zestawy efektów uczenia się

Brak kwalifikacji o zbliżonym charakterze w ZRK. Trwają prace nad kwalifikacją edukatora klimatycznego, złożoną do tego samego Ministerstwa. Na wydziałach przyrodniczych i inżynieryjno-technicznych uczelni wyższych, np. na kierunkach/specjalnościach biologia środowiskowa, ochrona środowiska, ochrona przyrody, architektura krajobrazu oraz interdyscyplinarnych programach obejmujących rolnictwo, leśnictwo, ogrodnictwo, rybactwo i weterynarię, występują treści dotyczące wiedzy z zakresu ekologii z uwzględnieniem wiedzy o bioróżnorodności i wiedzy z zakresu biologii środowiskowej i ochrony przyrody. Treści te obejmują część zagadnień zawartych w Zestawie efektów “01. Posługiwanie się wiedzą o bioróżnorodności”. Kwalifikacja “Edukowanie na rzecz bioróżnorodności” różni się od programów ww. studiów, gdyż jest ukierunkowana na wykorzystanie wiedzy w praktyce w procesach edukacyjnych, prowadząc różnego rodzaju szkolenia, warsztaty, współpracując ze społecznością lokalną, inicjując projekty, itp. Kompetencje najbliższe do tych opisanych w kwalifikacji zdają się uzyskiwać absolwenci interdyscyplinarnych studiów II stopnia “Ochrona przyrody i edukacja przyrodniczo-leśna” oferowanych przez Wydział Leśny i Technologii Drewna Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu (częściowo obejmujących zagadnienia zawarte w Zestawie efektów 01.” Posługiwanie się wiedzą o bioróżnorodności” oraz Zestawie 02. “Realizowanie działań edukacyjnych na temat bioróżnorodności”). Ten program jednak także znacząco różni się od opisanej kwalifikacji, przede wszystkim tym, że skupiony jest wokół ekosystemów leśnych, a bioróżnorodność nie znajduje się w nim w centrum uwagi.

Streszczenie opinii uzyskanych podczas konsultacji projektu kwalifikacji

Główne uwagi podmiotów biorących udział w konsultacjach odnosiły się m.in. dostosowania zapisów kwalifikacji w ten sposób, by jej posiadacz mógł znaleźć zatrudnienie w Lasach Państwowych. Wiąże się to m.in. z rozszerzeniem wymaganej wiedzy w zakresie edukacji leśnej, roli lasów dla bioróżnorodności i zapewnienia bezpieczeństwa uczestników szkoleń prowadzonych w lesie. Wnioskodawca uwzględnił powyższe uwagi, odpowiednio modyfikując wniosek. Podmioty biorące udział w konsultacjach zwróciły także uwagę na, takie kwestie jak zapewnienie odpowiedniej higieny pracy i środków bioasekuracji (np. w związku z zagrożeniem ptasią grypą w przypadku prowadzenia zajęć ornitologicznych.) Wskazano także na zasadność ujęcia temat bioróżnorodności i jej zagrożeń również w kontekście globalnym, a nie jedynie lokalnym czy regionalnym. Wskazano na potrzebę zaostrzenia kryteriów wiedzy merytorycznej w obszarze bioróżnorodności, względem pierwotnej wersji wniosku. Wnioskodawca uwzględnił także te uwagi. Wskazywano także wątpliwości co do bezterminowego wydawania certyfikatu

potwierdzającego Kwalifikację. Zaproponowano, by certyfikat wydawany był czasowo z koniecznością odnawiania. Wnioskodawca nie uwzględnił tej uwagi, argumentując swoją decyzję weryfikacją osób posiadających certyfikat przez rynek. Wszystkie - poza jednym - podmioty biorące udział w konsultacjach zaaprobowały dalsze prace nad kwalifikacją. Pozostałe podmioty wskazywały na przydatność Kwalifikacji i potrzebę jej wprowadzenia w kontekście wyzwań związanych z zanikiem bioróżnorodności.

Typowe możliwości wykorzystania kwalifikacji

Osoba posiadająca kwalifikację może znaleźć zatrudnienie przede wszystkim w obszarze edukacji, szczególnie edukacji nieformalnej, ale także w instytucjach zajmujących się organizowaniem życia społecznego oraz innych usługach, szczególnie w turystyce. Osoba posiadająca kwalifikację może również podejmować współpracę z różnymi partnerami, m. in. przedsiębiorcami, społecznościami lokalnymi i instytucjami. Może znaleźć zatrudnienie w szczególności w instytucjach zajmujących się edukacją ekologiczną i zagadnieniami dotyczącymi bioróżnorodności, na stanowiskach edukatora specjalisty ds. bioróżnorodności lub pokrewnych, np. centrach edukacji ekologicznej, stowarzyszeniach i fundacjach, uniwersytetach ludowych, urzędach gminy, zarządach zieleni, lasach miejskich i państwowych, parkach krajobrazowych i narodowych, centrach aktywności lokalnej, instytucjach realizujących projekty edukacji ekologicznej. Osoba posiadająca kwalifikację może w wyżej wymienionych instytucjach prowadzić np. warsztaty lub inne formy edukacyjne podnoszące świadomość ekologiczną uczestników, np. mikrowyprawy, zajęcia dla dzieci i młodzieży, lub warsztaty z elementami doradztwa dla np. członków wspólnot mieszkaniowych, rolników, przedsiębiorców, urzędników, projektantów i planistów, itp. Uzyskanie kwalifikacji może też stanowić ważny etap w awansie zawodowym nauczycieli. Umiejętności potwierdzone uzyskaniem kwalifikacji mogą być przydatne osobom zatrudnionym lub starającym się o zatrudnienie w placówkach edukacji formalnej i nieformalnej, placówkach wypoczynku i szeroko pojętej turystyce, szczególnie agroturystyce i ekoturystyce. Osoba, która uzyska kwalifikację, może się zainspirować do dalszej nauki na kierunkach związanych z szeroko pojętą agroekologią, agroleśnictwem, biologią, rolnictwem, ogrodnictwem itp. Posiadanie kwalifikacji wymienionej we wniosku daje możliwości udokumentowania posiadanej wiedzy i posiadanych umiejętności w zakresie edukacji o bioróżnorodności, co może skutkować pozyskaniem atrakcyjnych ofert pracy.

Wymagania dotyczące walidacji i podmiotów przeprowadzających walidację

4.1. Wymagania dotyczące metod przeprowadzania walidacji Weryfikacja efektów uczenia się (walidacja) składa się z części teoretycznej i praktycznej. W części teoretycznej walidacja przeprowadzana jest za pomocą testu teoretycznego. W tej części walidacji może być również wykorzystany wywiad swobodny połączony z rozmową z komisją walidacyjną. W części praktycznej wykorzystywane są metody: 1) obserwacji w warunkach symulowanych; 2) obserwacji w warunkach rzeczywistych; 3) wywiadu swobodnego połączonego z rozmową z komisją walidacyjną; 4) prezentacji. Dopuszczalne jest wykorzystanie do walidacji metody analizy dowodów i deklaracji. 4.2. Wymagania dotyczące osób przeprowadzających walidację Walidację przeprowadza komisja walidacyjna składająca się z co najmniej 3 osób, które łącznie spełniają wszystkie następujące kryteria, a każda spełnia co najmniej jedno z następujących kryteriów: 1) posiada kwalifikację pełną na 8 poziomie Polskiej Ramy Kwalifikacji w zakresie nauk biologicznych; 2) posiada udokumentowany dorobek naukowy w postaci autorstwa lub współautorstwa publikacji naukowych w zakresie biologii środowiskowej lub ekologii (co najmniej 3 publikacje w czasopismach z wykazu czasopism naukowych i recenzowanych materiałów z konferencji międzynarodowych ogłaszanego na podstawie art. 267 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.); 3) w

ciągu ostatnich 5 lat prowadziła udokumentowaną działalność w zakresie popularyzacji wiedzy ekologicznej lub eksperckiej na rzecz bioróżnorodności jako kierownik, specjalista lub konsultant w projekcie dotyczącym tego zakresu lub współautor ekspertyzy z tego zakresu; 4) w ciągu ostatnich 5 lat prowadziła zajęcia w obszarze edukacji przyrodniczej w wymiarze minimum 500 godzin oraz koordynowanie, planowanie lub ewaluowanie tych zajęć; 5) posiada kwalifikację pełną minimum na 7 poziomie Polskiej Ramy Kwalifikacji w jednej z dyscyplin: pedagogika, psychologia, nauki socjologiczne. Spośród członków komisji walidacyjnej wybierany jest jej przewodniczący. 4.3. Warunki organizacyjne i materialne niezbędne do prawidłowego i bezpiecznego przeprowadzenia walidacji Walidacja jest przeprowadzana stacjonarnie. Instytucja certyfikująca musi zapewnić odpowiednie warunki do przeprowadzenia walidacji, w szczególności: 1) pomieszczenie wyposażone w sprzęt i materiały pozwalające na przedstawienie prezentacji audiowizualnej, w tym: a) komputer z dostępem do Internetu, b) projektor, c) tablicę (multimedialną, suchościeralną lub kredową), flipchart lub duży arkusz papieru (np. pakowego), d) przybory do pisania, rysowania i cięcia papieru; 2) narzędzia umożliwiające przeprowadzenie walidacji, takie jak: podbieraki, kuwety, pojemniki do obserwacji organizmów żywych, lupy, sprzęt optyczny, pęsety, przewodniki lub klucze do oznaczania dowolnej grupy organizmów; 3) dostęp do terenu przyrodniczego z możliwością przeprowadzenia działań edukacyjnych; 4) w przypadku prowadzenia walidacji metodą obserwacji w warunkach symulowanych co najmniej 7-osobową grupę osób do przeprowadzenia symulacji oraz sprzęt lub materiały umożliwiające przeprowadzenie zajęć i ich obserwację; 5) apteczkę pierwszej pomocy. 4.4. Etapy identyfikowania i dokumentowania Nie określa się wymagań dla tych etapów.

Odniesienie do poziomu sektorowych ram kwalifikacji (o ile dotyczy)

6 poziom SRK UR

Data włączenia kwalifikacji do ZSK

2025-11-12

Podstawa prawna

OBWIESZCZENIE MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA z dnia 27 października 2025 r. w sprawie włączenia kwalifikacji wolnorynkowej „Edukowanie na rzecz bioróżnorodności” do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji

Syntetyczna charakterystyka efektów uczenia się

Osoba posiadająca kwalifikację wolnorynkową „Edukowanie na rzecz bioróżnorodności” jest przygotowana do realizowania działań edukacyjnych na rzecz bioróżnorodności. Posiada wiedzę na temat bioróżnorodności, w szczególności w kontekście podstawowych pojęć z zakresu ekologii oraz współczesnych wyzwań, takich jak utrata, zachowanie i odtwarzanie bioróżnorodności. Posiada znajomość literatury specjalistycznej i popularnonaukowej dotyczącej ochrony przyrody i bioróżnorodności oraz regulacji prawnych i dokumentów o charakterze strategicznym w tym zakresie. Na podstawie planu lub scenariusza przygotowuje i prowadzi zajęcia edukacyjne na temat bioróżnorodności dostosowane do różnorodnych wymagań, w szczególności w zakresie uczestników zajęć, miejsca, w którym odbywają się zajęcia, warunków atmosferycznych i pory roku. Podsumowuje zajęcia edukacyjne oraz pozyskuje informację zwrotną od ich uczestników. Wśród uczestników zajęć propaguje postawy wzajemnego poszanowania oraz poszanowania bioróżnorodności. Buduje podmiotowe relacje z uczestnikami zajęć i komunikuje się z nimi w sposób sprzyjający aktywnemu zdobywaniu wiedzy. Tworzy warunki do budowania więzi uczestników zajęć z przyrodą. Zapewnia bezpieczeństwo uczestnikom zajęć i dba o dobrostan napotkanych zwierząt.

Zestawy efektów uczenia się

Numer zestawu w kwalifikacji

1

Nazwa zestawu

Posługiwanie się wiedzą o bioróżnorodności

Poziom

6

Orientacyjny nakład pracy [godz.]

240

Rodzaj zestawu

obowiązkowy

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

Efekt uczenia się

1. Charakteryzuje zagadnienie bioróżnorodności w kontekście podstawowych pojęć z zakresu ekologii

Kryteria weryfikacji

1. Omawia pojęcie bioróżnorodności rozpatrywanej na różnych poziomach organizacji życia i z uwzględnieniem perspektywy ewolucyjnej. 2. Omawia najczęściej używane miary bioróżnorodności. 3. Omawia podstawowe pojęcia z zakresu ekologii, między innymi: ekologia, ekosystem, biocenoza, populacja, siedlisko przyrodnicze, ekoton, sukcesja ekologiczna i korytarz ekologiczny. 4. Rozpoznaje typy ekosystemów. 5. Omawia funkcjonowanie ekosystemów, między innymi leśnych, łąkowych, polnych, wodnych i ruderalnych, wymieniając ich mieszkańców, i opisuje wzajemne relacje między ich mieszkańcami oraz między ich mieszkańcami a środowiskiem abiotycznym. 6. Wyjaśnia koncepcję gatunku oraz omawia pojęcia: gatunki kluczowe, gatunki parasolowe i gatunki wskaźnikowe. 7. Omawia powiązania między gatunkami, posługując się pojęciami gatunków kluczowych, gatunków parasolowych i gatunków wskaźnikowych. 8. Omawia rodzaje siedlisk przyrodniczych. 9. Omawia rolę lasów dla zachowania bioróżnorodności (w skali lokalnej i globalnej). 10. Omawia rolę gleby w ekosystemie, w tym rolę różnorodnych organizmów glebowych. 11. Omawia na przykładach rolę gatunków pospolitych, kosmopolitycznych i synantropijnych w wybranym ekosystemie.

Efekt uczenia się

2. Charakteryzuje zagadnienie bioróżnorodności w kontekście współczesnych wyzwań

Kryteria weryfikacji

1. Omawia znaczenie bioróżnorodności jako wartości samej w sobie. 2. Omawia wpływ bioróżnorodności, w szczególności na zdrowie i bezpieczeństwo. 3. Wymienia korzyści (usługi ekosystemowe) wynikające z bioróżnorodności. 4. Omawia zagadnienia związane z utratą, zachowaniem i odtwarzaniem bioróżnorodności, między innymi: ślad ekologiczny, regeneracja zdegradowanych ekosystemów, reintrodukcja gatunków, ochrona in situ i ex situ,

zrównoważone zarządzanie ekosystemami, agroleśnictwo, rolnictwo zrównoważone, rolnictwo ekologiczne, rolnictwo regeneracyjne i permakultura. 5. Omawia zjawisko utraty bioróżnorodności w skali lokalnej i globalnej oraz w różnych typach krajobrazu, w tym wymienia jej przyczyny oraz minimum 3 powiązania między utratą bioróżnorodności a procesami i kryzysami społeczno-gospodarczymi, takimi jak pandemia, migracje i konflikty zbrojne. 6. Wyjaśnia, jak zmiana klimatu wpływa na bioróżnorodność i jak utrata bioróżnorodności wpływa na klimat. 7. Omawia znaczenie różnych elementów krajobrazu, między innymi starodrzewów, zadrzewień śródpolnych, pasów kwietnych, alei drzew, oczek wodnych, mokradeł, miedz, martwych drzew, leśnych polan,sadów i zielonych dachów, dla zachowania bioróżnorodności. 8. Podaje przykłady rozwiązań sprzyjających bioróżnorodności w różnych typach ekosystemów w Polsce i na świecie. 9. Omawia zagadnienie bioróżnorodności gleby i problemów związanych z ubożeniem gleb w Polsce i na świecie. 10. Omawia zagadnienie inwazyjnych gatunków obcych, a także podaje przykłady roślin i zwierząt inwazyjnych oraz metody ich zwalczania. 11. Omawia pojęcie czynnej i biernej ochrony przyrody, podając przykłady takich metod w kontekście ochrony bioróżnorodności. 12. Wymienia co najmniej 10 przykładów gatunków chronionych w Polsce oraz wskazuje na przyczynę objęcia gatunku ochroną i jego rolę w ekosystemie. 13. Wymienia organy i instytucje odpowiadające za ochronę przyrody w Polsce.

Efekt uczenia się

3. Posługuje się znajomością literatury specjalistycznej i popularnonaukowej dotyczącej ochrony przyrody i bioróżnorodności oraz regulacji prawnych i dokumentów o charakterze strategicznym w tym zakresie

Kryteria weryfikacji

1. Wymienia akty prawne: krajowe, Unii Europejskiej i międzynarodowe dotyczące bioróżnorodności i ochrony przyrody. 2. Omawia założenia aktualnie obowiązującej strategii Unii Europejskiej dotyczącej bioróżnorodności, Europejskiego Zielonego Ładu oraz Konwencji o różnorodności biologicznej, sporządzonej w Rio de Janeiro dnia 5 czerwca 1992 r. (Dz. U. z 2002 r. poz. 1532). 3. Podaje przykłady instrumentów finansowania i źródeł pozyskiwania funduszy służących ochronie i odbudowie bioróżnorodności. 4. Wymienia prawne formy ochrony przyrody w Polsce. 5. Wymienia przykłady literatury specjalistycznej lub popularnonaukowej pomocnej do prowadzenia zajęć edukacyjnych na temat bioróżnodności. 6. Wymienia narzędzia służące zbieraniu i integrowaniu danych o bioróżnorodności. 7. Weryfikuje wiarygodność źródeł wiedzy dotyczącej bioróżnorodności.

Numer zestawu w kwalifikacji

2

Nazwa zestawu

Realizowanie działań edukacyjnych na temat bioróżnorodności

Poziom

6

Orientacyjny nakład pracy [godz.]

120

Rodzaj zestawu

obowiązkowy

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

Efekt uczenia się

1. Przygotowuje zajęcia edukacyjne

Kryteria weryfikacji

1. Określa cele, temat i sposób prowadzenia zajęć edukacyjnych odpowiednio do grupy wiekowej uczestników, ich możliwości i potrzeb, miejsca, w którym odbywają się zajęcia, warunków atmosferycznych i pory roku. 2. Przygotowuje notatkę z rozpoznania terenu, na którym będą prowadzone zajęcia eduka- cyjne, pod względem bezpieczeństwa i potencjału przyrodniczego. 3. Określa liczebność grupy uczestników dostosowaną do specyfiki zajęć edukacyjnych. 4. Przygotowuje okazy przyrody nieożywionej i ożywionej z poszanowaniem przyrody, uwzględnieniem dobrostanu pozyskiwanych organizmów i poszanowaniem regulacji prawnych dotyczących ochrony przyrody. 5. Dobiera materiały i narzędzia wspomagające zajęcia edukacyjne, na przykład mapy, lupy, pojemniki do obserwacji owadów, binokulary, podbieraki, klucze do oznaczania organizmów, książki, aplikacje lub prezentacje multimedialne. 6. Przygotowuje plan lub scenariusz zajęć edukacyjnych (zawierający cel ogólny, czas realizacji, cele operacyjne, przebieg, w tym przebieg w czasie, metody i formy pracy, środki dydaktyczne, podsumowanie), bezpośrednio związany z kontekstem lokalnym, dający uczestnikom szansę na odkrywanie i doświadczanie przyrody w pobliżu ich domu, szkoły lub pracy. 7. Wymienia rodzaje dokumentów niezbędnych do prowadzenia zajęć edukacyjnych na terenach objętych formami ochrony przyrody. 8. Informuje uczestników o sposobie przygotowania się do zajęć edukacyjnych.

Efekt uczenia się

2. Prowadzi zajęcia edukacyjne

Kryteria weryfikacji

1. Prowadzi zajęcia edukacyjne zgodnie z planem lub scenariuszem, w tym wprowadza uczestników w temat, przedstawia cele zajęć, podaje instrukcje do wykonywania poszczególnych zadań, przedstawia zasady bezpieczeństwa, przeprowadza i podsumowuje działania opisane w planie lub scenariuszu. 2. Prowadzi zajęcia edukacyjne w terenie lub w pomieszczeniach w sposób sprzyjający aktywnemu zdobywaniu wiedzy, między innymi przez zachęcanie uczestników do zadawania pytań, dyskutowania i doświadczania przyrody wszystkimi zmysłami, zapewniając bezpieczeństwo uczestnikom i poszanowanie przyrody. 3. Dostosowuje sposób realizacji planu lub scenariusza do warunków atmosferycznych i terenowych. 4. Korzysta z pomocy dydaktycznych, w tym kluczy i aplikacji do oznaczania organizmów. 5. Stosuje się do obowiązujących regulacji prawnych dotyczących ochrony przyrody.

Efekt uczenia się

3. Dochowuje należytej staranności w organizacji zajęć edukacyjnych z uwzględnieniem bezpieczeństwa uczestników

Kryteria weryfikacji

1. Omawia zawartość apteczki pierwszej pomocy dostosowanej do potrzeb zajęć edukacyjnych w terenie. 2. Omawia kwestie odpowiedzialności edukatora za bezpieczeństwo uczestników w trakcie zajęć edukacyjnych, w szczególności w terenie, w tym udzielenie pierwszej pomocy, oraz kwestie ubezpieczenia edukatora i uczestników, w tym ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej (OC) i ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków (NNW). 3. Omawia rolę opieki sprawowanej nad dziećmi przez kadrę nauczycielską lub innych opiekunów dzieci w zapewnieniu bezpieczeństwa dzieci jako uczestników zajęć edukacyjnych prowadzonych przez edukatora. 4. Informuje uczestników o przeciwwskazaniach do udziału w poszczególnych rodzajach zajęć edukacyjnych. 5. Przedstawia uczestnikom zajęć zasady bezpiecznego wykorzystania miejsca, w którym odbywają się zajęcia, oraz sprzętu i narzędzi używanych w trakcie zajęć, zwracając szczególną uwagę na czynniki alergizujące i narzędzia ostre. 6. Omawia zasady zachowania się podczas sytuacji zagrażających życiu i zdrowiu. 7. Omawia niebezpieczeństwa związane z przyrodą ożywioną występującą w Polsce (np. dziko występujące zwierzęta, trujące rośliny) i sposoby zapobiegania tym niebezpieczeństwom. 8. Wymienia organy i instytucje, które należy powiadomić o podejmowaniu działań edukacyjnych w terenie.

Efekt uczenia się

4. Podsumowuje zajęcia edukacyjne

Kryteria weryfikacji

1. Pozyskuje opinie na temat przeprowadzonych zajęć edukacyjnych od ich uczestników. 2. Dokonuje samooceny przeprowadzonych zajęć edukacyjnych oraz, jeżeli istnieje taka potrzeba, omawia możliwości ich poprawy.

Numer zestawu w kwalifikacji

3

Nazwa zestawu

Propagowanie wśród uczestników zajęć edukacyjnych postaw wzajemnego poszanowania i poszanowania bioróżnorodności

Poziom

5

Orientacyjny nakład pracy [godz.]

60

Rodzaj zestawu

obowiązkowy

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

Efekt uczenia się

1. Buduje podmiotowe relacje z uczestnikami zajęć edukacyjnych i pomiędzy nimi

Kryteria weryfikacji

1. Uwzględnia opinie uczestników na temat zajęć edukacyjnych oraz ich potrzeby. 2. Przeciwdziała sytuacjom mogącym negatywnie wpływać na proces uczenia się, w tym wszelkim formom przemocy. 3. Tworzy przestrzeń dialogu, w tym docenia postępy i sukcesy uczestników zajęć, uwzględnia i akceptuje ich różnorodność. 4. Stosuje język wzmacniający poczucie sprawczości w uczestnikach zajęć, w tym motywuje, zachęca, stosuje pochwały.

Efekt uczenia się

2. Komunikuje się z uczestnikami zajęć edukacyjnych w sposób sprzyjający aktywnemu zdobywaniu wiedzy

Kryteria weryfikacji

1. Komunikuje się z uczestnikami zajęć z szacunkiem. 2. Wzbudza i utrzymuje uwagę uczestników zajęć. 3. Buduje kontakt z uczestnikami zajęć w sposób werbalny i niewerbalny. 4. Dopasowuje styl komunikatów, mowę ciała, ton głosu i tempo mówienia do zachowania uczestników zajęć. 5. Zachowuje spójność wypowiedzi z gestykulacją i zachowaniem. 6. Zachęca uczestników zajęć do dzielenia się własnymi obserwacjami i wrażeniami. 7. Stosuje parafrazy, powtarzając własnymi słowami wypowiedzi uczestników zajęć z zachowaniem ich zasadniczego sensu. 8. Zachęca uczestników zajęć do doświadczania przyrody wszystkimi zmysłami, z zachowaniem zasad bezpieczeństwa. 9. Reaguje na sygnały werbalne i niewerbalne (takie jak mimika i gesty) dotyczące braku zrozumienia komunikatu u uczestników zajęć. 10. Uwzględnia komunikaty zwrotne od uczestników zajęć.

Efekt uczenia się

3. Tworzy warunki do budowania więzi z przyrodą

Kryteria weryfikacji

1. Realizuje edukację przyrodniczą przez bezpośrednie doświadczanie przyrody. 2. Praktykuje i propaguje wśród uczestników zajęć postawę poszanowania przyrody. 3. Dba o dobrostan napotkanych zwierząt, w szczególności nie płoszy ich umyślnie oraz nie niszczy ich siedlisk. 4. Stosuje postawę niepozostawiania śladów pobytu lub ingerencji w terenie („leave no trace”). 5. Stwarza uczestnikom zajęć okazje do samodzielnych obserwacji przyrody. 6. Stwarza uczestnikom zajęć bezpieczne warunki do obserwacji i eksploracji przyrody. 7. Zachęca uczestników zajęć do regularnego kontaktu z przyrodą bez obawy o ewentualne ubrudzenie się. 8. Zachęca uczestników zajęć do samodzielnie inicjowanych eksploracji przyrody w lokalnych, znajomych środowiskach. 9. Wyjaśnia uczestnikom zajęć powiązania pomiędzy przekazywanymi treściami a ich życiem codziennym. 10. Wskazuje uczestnikom zajęć wartość dzikiej przyrody. 11. Omawia, jak edukator może działać na korzyść innych ludzi i ich organizacji, społeczności lokalnych i środowiska naturalnego.

Efekt uczenia się

4. Dba o swój rozwój zawodowy

Kryteria weryfikacji

1. Określa własne cele rozwojowe w perspektywie krótko-, średnio- i długookresowej. 2.

Omawia aktywności umożliwiające rozwój zawodowy, takie jak udział w konferencjach, warsztatach, kursach lub szkoleniach tematycznych, lektura czasopism naukowych lub popularnonaukowych, aktualizacja wiedzy o klasyfikacji organizmów. 3. Określa swój profil edukatora i styl pracy na tle różnych ról i funkcji społecznych (np. lider, animator społeczny, organizator społeczności lokalnych lub aktywista). 4. Wymienia aktualnie najefektywniejsze metody aktywizujące i narzędzia edukacyjne sprzyjające aktywnemu zgłębianiu wiedzy przyrodniczej (od aktywizujących form edukacji przyrodniczej stosowanych podczas zajęć edukacyjnych po procesy angażujące społeczność, takie jak edukacja w działaniu i realizacja projektów).

Informacje o instytucjach uprawnionych do nadawania kwalifikacji

Wnioskodawca

Fundacja Ekologiczny Uniwersytet Ludowy

Minister właściwy

Minister Klimatu i Środowiska

Okres ważności dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji i warunki przedłużenia jego ważności

bezterminowo

Termin dokonywania przeglądów kwalifikacji (dotyczy kwalifikacji rynkowych)

2035-11-12

Nazwa dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji

Certyfikat

Uprawnienia związane z posiadaniem kwalifikacji

nie dotyczy

Kod dziedziny kształcenia

422 - Nauki o środowisku

Kod PKD

Kod	Nazwa
85.59	Pozaszkolne formy edukacji, gdzie indziej niesklasyfikowane

Kod kwalifikacji w ZRK

6C422600006

Status

Włączona